பரதநாட்டியத்தின் மார்க-தேசீ மரபுகளும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும்ஒரு அழகியல்-ஒப்பீட்டு ஆய்வு

An Aesthetic Comparative Study of the Marga–Desi Traditions of Bharatanatyam and Folk Literature

Dr. Thushyanthy Juliyan Jeyapragash
Senior Lecturer in Bharathanatyam
Department of Dance, Drama & Theater
Swami Vipulananda Institute of Aesthetic Studies
Eastern University, Sri Lanka.

கலாநிதிதுஷ்யந்தியூலியன் ஜெயப்பிரகாஷ்
சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர்(நடனநாடகத்துறை)
சுவாமிவிபுலானந்தஅழகியற்கற்கைகள்நிறுவகம்
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்த ஆய்வு, பரதநாட்டியக் கலை மரபில் மையமாக விளங்கும் மார்க (Mārga) மற்றும் தேசீ (Deśī) என்ற இரு அடிப்படை கலைக் கோட்பாடுகளையும் , அவற்றின் அழகியல் வெளிப்பாடுகளையும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் ஒளியில் ஒப்பீட்டாய்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது. மார்க மரபு சாஸ்திர நியதிகளின் அடிப்படையில் உருவான செவ்வியல் நாட்டிய வடிவமாக விளங்குகின்றபோது , தேசீ மரபு மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள் , உணர்வுகள் மற்றும் சமூகச் சூழல்களை பிரதிபலிக்கும் உயிருள்ள கலை வெளிப்பாடாக அமைகிறது. இவ்வாய்வு , நாட்டியசாஸ்திரம், அபிநயதர்ப்பணம் போன்ற செவ்வியல் நூல்களையும் , தாலாட்டு, ஒப்பாரி, தொழில் பாடல்கள் போன்ற நாட்டுப்புற இலக்கியங்களையும் ஆதாரங்களாகக் கொண்டு , ரசம், பாவம், அபிநயம் போன்ற அழகியல் கூறுகளின் வெளிப்பாட்டை ஆராய்கிறது. குறிப்பாக , நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் தேசீ உணர்வுகள் பரதநாட்டியத்தின் ஆங்கிக , வாசிக, சாத்விக அபிநயங்களில் எவ்வாறு ஒருங்கிணைகின்றன என்பதையும் , மார்க-தேசீ மரபுகள் இணையும் இடங்களில் உருவாகும் கலையழகையும் இந்த ஆய்வு விளக்குகிறது. இதன் மூலம் , பரதநாட்டியம் ஒரு சாஸ்திரப் பாணியாக மட்டுமல்லாமல் , மக்களியல் அடித்தளத்துடன் கூடிய உயிர்ப்பான கலை வடிவமாகத் திகழ்வதை இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது.

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிர்காலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்

© 2026, IRJTSR

திறவுச் சொற்கள் -மார்க - தேசீ மரபு , பரதநாட்டியம், நாட்டுப்புறஇலக்கியங்கள், அழகியல், அபிநயம், செவ்வியல்

முன்னுரை

இந்தியக் கலை மரபுகளில் நடனம் என்பது வெறும் உடல் இயக்கங்களின் தொகுப்பாக அல்லாது, மனித உணர்வுகள், ஆன்மிக அனுபவங்கள், சமூக வாழ்வியல் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளங்களின் ஒருங்கிணைந்த வெளிப்பாடாக விளங்குகிறது. அந்த வகையில் , பரதநாட்டியம் இந்தியாவின் மிகப் பழமையானதும் செவ்வியல் தன்மை கொண்டதும் ஆன நடன வடிவமாகத் திகழ்கிறது. இந்நாட்டியம் சாஸ்திர அடிப்படையில் அமைந்த கலை வடிவமாகக் கருதப்பட்டாலும் , அதன் உருவாக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களும் நாட்டுப்புற மரபுகளும் ஆழமாகப் பங்கு பெற்றுள்ளன.

பரதநாட்டியத்தின் அடிப்படை கலைக் கோட்பாடாக விளங்குவது மார்க (Mārga) மற்றும் தேசீ (Deśī) எனப்படும் இரு கருத்துகளாகும். மார்க மரபு நாட்டியசாஸ்திரம் போன்ற செவ்வியல் நூல்களில் விதிக்கப்பட்ட சாஸ்திர நியதிகளையும், உலகளாவிய கலை ஒழுங்குகளையும் பிரதிபலிக்கின்றது. அதற்கு மாறாக , தேசீ மரபு குறிப்பிட்ட காலம், இடம், சமூக சூழல் மற்றும் மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலை வெளிப்பாடாக அமைகிறது. இவ்விரு மரபுகளின் இணைவே பரதநாட்டியத்திற்கு உயிர்த்தன்மையும் தொடர்ச்சியும் அளித்துள்ளது. தேசீ மரபின் இலக்கிய வடிவமாக விளங்குவது நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் ஆகும். தாலாட்டு, ஒப்பாரி, தொழில் பாடல்கள் , வழிபாட்டு பாடல்கள் போன்ற நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் மக்களின் உணர்வுகளை இயல்பாகவும் நேரடியாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வுணர்வுகளே பரதநாட்டியத்தின் அபிநயக் கலையை வளப்படுத்துகின்றன. ஆகவே, பரதநாட்டியத்தின் மார்க-தேசீ மரபுகளையும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களையும் அழகியல் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வது இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகிறது.

மார்க மரபு (Mārga Tradition)

மார்கம் என்பது பாதை, வழி, ஒழுங்குமுறை என்பவற்றைக் குறிக்கும் சொல்.இந்தியக் கலை மரபுகளில் மார்கம் என்பது “எல்லா தேசங்களுக்கும் , காலங்களுக்கும் பொதுவான,சாஸ்திர அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்ட கலை வழிமுறை”என்ற கருத்தைச் சுட்டுகிறது. நாட்டியசாஸ்திரத்தில் மார்கம் ,தேசீயிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட்ட ஒரு உயர்நிலை கலைப் பாதையாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

நாட்டியசாஸ்திரத்தில் மார்க மரபு

பரத முனிவரின் நாட்டியசாஸ்திரம் மார்க மரபின் அடித்தள நூலாகக் கருதப்படுகிறது.அதில் மார்கம்:தெய்வீகத் தோற்றம் கொண்டது , தர்ம, அர்த்த, காம,

மோக்ஷம் என்ற புருஷார்த்தங்களை அடைவதற்கான கலை வழிரச அனுபவத்தை உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தும் கருவிஎன விளக்கப்படுகிறது.

மார்க மரபின் அடிப்படை கூறுகள்: ரசம் (Rasa), பாவம் (Bhāva), அபிநயம் (Abhinaya), தாளம் (Tāla), கரணம் (Karaṇa), அங்கஹாரம் (Aṅgahāra)இவை அனைத்தும் சாஸ்திர விதிகளுக்குள் வரையறுக்கப்பட்டவை.

மார்க மரபின் முக்கிய பண்புகள்

சாஸ்திர கட்டுப்பாடு - மார்க மரபு இலக்கணம் , ஒழுங்கு, விதிமுறை ஆகியவற்றை முதன்மை செய்கிறது.நடன இயக்கங்கள் , கைச் சைகைகள் , உடல் நிலைப்பாடுகள் அனைத்தும் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டபடியே அமைய வேண்டும்.

தெய்வீக நோக்கு - மார்க மரபு லௌகிக (உலகியல்) அனுபவத்தைவிட அலௌகிக (ஆன்மிக) அனுபவத்தை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.நடனம் பக்தி , அர்ச்சனை, யாகம் போன்ற புனிதச் செயலாகக் கருதப்படுகிறது.

பொதுவுடைமைத் தன்மை - மார்கம் குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்திற்கோ இடத்திற்கோ அல்ல;அனைத்து தேசங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய சர்வதேச கலை வழி ஆகும்.

பரதநாட்டியத்தில் மார்க மரபின் வெளிப்பாடு

பரதநாட்டியத்தில் மார்க மரபு இரு நிலைகளில் வெளிப்படுகிறது:

நிகழ்ச்சி அமைப்பு : அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரம் , வர்ணம், பதம், தில்லானாஇவை அனைத்தும் ஒழுங்கான சாஸ்திர கட்டமைப்பைக் கொண்டவை.

தொழில்நுட்ப அம்சங்கள் : கரணம் அடிப்படையிலான ஆங்கிக அபிநயம் , கைச் சைகைகளின் சாஸ்திரப் பயன்பாடு , தாள-லயக் கட்டுப்பாடு , முகபாவங்களின் நியமமான வெளிப்பாடுகொண்டவை.

தேசீ மரபு (Deśī Tradition)

தேசீ என்பது தேசம் , இடம், மக்கள், உள்ளூர் வழக்கம்என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சொல் ஆகும்.இந்தியக் கலை மரபுகளில் தேசீ என்பது: “குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதி, சமூக சூழல் மற்றும் மக்களின்வாழ்வியல் அனுபவங்களிலிருந்து இயல்பாக உருவான கலை வெளிப்பாடு”என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சாஸ்திரங்களில் தேசீ மரபின் இடம்

நாட்டியசாஸ்திரத்தில் மார்கம் உயர்நிலை கலைப் பாதையாகக் குறிப்பிடப்பட்டாலும்,தேசீ மரபு மக்களின் அன்றாட அனுபவங்களிலிருந்து உருவான

கலை நடை எனஅங்கீகரிக்கப்படுகிறது.பின்னர் வந்த இசை-நாட்டிய சாஸ்திர நூல்கள்தேசீ மரபின் தனித்துவத்தையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன.

தேசீ மரபின் முக்கிய பண்புகள்

வாழ்வியல் அடித்தளம் : தேசீ மரபு மக்களின் பிறப்பு , திருமணம், தொழில், துயரம், வழிபாடு போன்றவாழ்க்கைச் சூழல்களிலிருந்து உருவாகிறது.

இயல்புத்தன்மை : சாஸ்திரக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு முழுமையாக உட்படாமல் ,உடல் மொழி, முகபாவங்கள், குரல் ஒலி ஆகியவைஇயல்பாகவும் நேரடியாகவும் வெளிப்படுகின்றன.

உணர்வு மையம் : தேசீ மரபின் மையம் உணர்வு (Bhāva) ஆகும்.அனுபவிக்கப்பட்ட உணர்வே கலை வெளிப்பாடாக மாறுகிறது.

தேசீ மரபும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் தேசீ மரபின் இலக்கிய வடிவம் ஆகும்.தாலாட்டு →தாய்மைஉணர்வு, ஒப்பாரி →துயரமும்கருணையும், தொழில் பாடல்கள் →உடல்இயக்கஇயல்பு, வழிபாட்டு பாடல்கள் →பக்தி, இவை அனைத்தும் சாஸ்திரக் கட்டுப்பாடுகள் இன்றி,மக்களின் உணர்வுகளை நேரடியாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

பரதநாட்டியத்தில் தேசீ மரபின் வெளிப்பாடு

பரதநாட்டியத்தில் தேசீ மரபு முழுமையாக நீக்கப்படவில்லை ;மாறாக, மார்க மரபின் கட்டமைப்புக்குள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

லௌகிக அபிநயம் : கிராமிய பெண் , தாய், காதலி, விதவைபோன்ற பாத்திரங்களில் தேசீ மரபு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

சாத்விக அபிநயம் : நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் காணப்படும் உணர்வுகள்கண்ணீர் , நடுக்கம், மௌனம் போன்றசாத்விக வெளிப்பாடுகளாக மேடையில் மாறுகின்றன.

இசை மற்றும் லயம் :கிராமிய ராகங்கள் , தாள நடைகள்தேசீ மரபின் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தேசீ மரபு - மார்க மரபுடன் தொடர்பு

தேசீ மரபு மார்க மரபிற்கு எதிரானது அல்ல.தேசீ மரபு உயிர் எனில்,மார்க மரபு உடல் போன்றது.தேசீ உணர்வுகள் இல்லையெனில் மார்கம் உயிரற்றதாகும் ;மார்க ஒழுங்கு

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்
© 2026, IRJTSR

இல்லையெனில் தேசீ வெளிப்பாடு கலை வடிவம் பெறாது. தேசீ மரபு மக்களின் வாழ்வியல் உணர்வுகளை கலை மொழியாக மாற்றும் அடித்தளம் ஆகும்.பரதநாட்டியத்தில், இம்மரபு மார்கக் கட்டமைப்புடன் இணையும் போது ,கலை உயிர்த்தன்மையும் சமூகப் பொருத்தமும் பெறுகிறது.

நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகளில் தேசீ அழகியல்

தாலாட்டு : தாய்-குழந்தை உறவில் தோன்றும்மெல்லிய குரல் , மென்மையான சொற்கள்,அசைபோடும் லயம்—தேசீ அழகியலின் உச்ச வெளிப்பாடு.இங்கு அழகு என்பது அலங்காரம் அல்ல; அன்பு.

ஒப்பாரி : இறப்பு, பிரிவு, இழப்பு போன்றமனித வாழ்வின் கடுமையான உண்மைகள்ஒப்பாரியில் வெளிப்படுகின்றன.அழகு என்பது இங்கு அழுகையில் மறைந்துள்ள உண்மை.

தொழில் பாடல்கள் : உழைப்பின் ஒலி , உடல் இயக்கம் ,சமூக ஒற்றுமை—இவை அனைத்தும்அழகியல் அனுபவமாக மாறுகின்றன.

வழிபாட்டு பாடல்கள் : கோயில், திருவிழா, கிராமிய தெய்வங்கள்—பக்தி என்பது தனிப்பட்ட அனுபவமாக அல்ல;சமூக அனுபவமாக வெளிப்படுகிறது.

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் - தேசீ அழகியல் - பரதநாட்டியம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் தேசீ மரபின் வாய்மொழி வடிவம் ஆகும்.தாலாட்டு →தாய்-குழந்தைஉறவின்வாத்சல்யம், ஒப்பாரி →துயரமற்றும்கருணை, தொழில் பாடல்கள் →உழைப்பின்ஒலிமற்றும்சமூகஒற்றுமை, காதல் பாடல்கள் →சிருங்காரபாவம், வழிபாட்டு பாடல்கள் →பக்திமற்றும்ஆன்மிகஉணர்வு,

இவை எல்லாம் பரதநாட்டியத்தில்:சாத்விக அபிநயம் →உணர்ச்சிஉச்சநிலை, லௌகிக அபிநயம் →இயல்பானஉடல்மொழி, பாத்திர வடிவமைப்பு →கிராமியபெண், தாய், துயருற்றவள், லயம் →தொழில்பாடல்களின்தாளஇயல்பு, இதன் மூலம் பரதநாட்டியம்மக்களிலிருந்து விலகிய கலை அல்ல ;மக்களோடு இணைந்த கலை ஆகிறது.

மார்க-தேசீ மரபுகளின் அழகியல் ஒப்பீடு

மார்க மரபு ரச கோட்பாட்டின் வழியாக உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வெளிப்படுத்துகிறது. தேசீ மரபு அவற்றை அனுபவ அடிப்படையில் வெளிப்படுத்துகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் காணப்படும் பாவ வெளிப்பாடுகள் பரதநாட்டியத்தின் ஆங்கிக , வாசிக, சாத்விக அபிநயங்களில் ஒன்றிணையும் போது , கலை ஒரு முழுமையான அழகியல் அனுபவமாக மாறுகிறது.

உதாரணமாக, ஒப்பாரியின் துயர உணர்வு சாத்விக அபிநயமாக மேடையில் வெளிப்படும் போது , அது மார்க மரபின் ரச கோட்பாட்டுடன் இணைந்து உயர்ந்த

© 2026, IRJTSR

கலை அனுபவத்தை உருவாக்குகிறது. இவ்விணைவு மார்க-தேசீ மரபுகளின் பரஸ்பரத் தொடர்பை விளக்குகிறது.

மார்க மரபு அழகியல் கட்டமைப்பையும் ஒழுங்கையும் வழங்கும் ;தேசீ மரபு உயிரும் உணர்ச்சியும் சேர்க்கிறது.இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்தே பரதநாட்டியம் முழுமையான அழகியல் அனுபவத்தை வழங்குகிறது. மார்க மரபு பரதநாட்டியத்திற்கு கட்டமைப்பு, செவ்வியல் தன்மை, சாஸ்திர அழகு அளிக்கிறது.தேசீ மரபும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் உணர்ச்சி ஆழம் , இயல்பு, மக்களியல் பொருத்தம் சேர்க்கின்றன.இதன் ஒருங்கிணைவு பரதநாட்டியத்தை முழுமையான , உயிருள்ள, அழகியல் அனுபவமான கலையாக உருவாக்குகிறது.

பரதநாட்டியத்தில் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் தாக்கம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் பரதநாட்டியத்தில் பயன்படுத்தப்படும் கதாபாத்திர வடிவமைப்புகளிலும், அபிநயப் பயிற்சிகளிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. கிராமிய பெண் பாத்திரங்கள், தாய், காதலி, விதவை போன்ற சமூக அடையாளங்கள் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் வழியாகப் பரதநாட்டியத்தில் உயிர் பெறுகின்றன.இதன் மூலம் பரதநாட்டியம் சாஸ்திரக் கலை மட்டுமல்லாமல் , சமூக உணர்வுகளின் கலை வடிவமாகவும் திகழ்கிறது.

மார்க-தேசீ-நாட்டுப்புற இலக்கிய ஒப்பீடு

மார்கமரபு (Mārga)	**தேசீமரபு (Deśī)**	**நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள்(Folk Literature)**	**ஒருங்கிணைந்த விளக்கம்/ பரதநாட்டிய செயல்பாடு**
செவ்வியல் கட்டமைப்புடன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மேடை நிகழ்ச்சிகள் (Alarippu, Jatiswaram, Varnam, Padam, Tillana)	கிராமிய, சமூக அடிப்படையிலான இயல்பான நிகழ்ச்சிகள்	தாலாட்டு, ஒப்பாரி, தொழில் பாடல்கள், பக்தி பாடல்கள்	மார்க-தேசீ இணைவு மூலம் மேடையில் சாஸ்திரக் கட்டமைப்பு + இயல்பு + உணர்ச்சி வெளிப்பாடு உருவாகும்
ஆங்கிக-கரணம்-முக பாவங்கள் கட்டுப்பாடுடன்	இயல்பான உடல் மொழி, நேரடி பாவ வெளிப்பாடு	மக்களின் உணர்ச்சி, இயல்பான நடனம், குரல் அமைவு	மார்க கட்டமைப்பில் தேசீ இயல்புகளை இணைத்து உணர்ச்சி ஆழம் பெற்ற அபிநயம் உருவாகும்

மார்கமரபு (Mārga)	**தேசீமரபு (Deśī)**	**நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள்(Folk Literature)**	**ஒருங்கிணைந்த விளக்கம்/ பரதநாட்டிய செயல்பாடு**
கோட்பாடு போல் கட்டமைக்கப் பட்ட உணர்வு	அனுபவ அடிப்படையி லான உணர்வு	மக்களின் வாழ்வியல் உணர்வு, நேரடிப் பாவங்கள்	பார்வையாளன் உணர்வுப்பூர்வ அனுபவ பெறுவதற்கு மார்க கட்டமைப்பு + தேசீ உணர்வு + நாட்டுப்புற பாவங்கள் இணையும்
தெய்வீக/ ஆலங்கார பாத்திரங்கள்	கிராமிய/ சமூக அடிப்படையி லான பாத்திரங்கள்	கிராமிய பெண்கள், தாய், துயருற்றவர், காதலர்	மேடையில் உயிருள்ள பாத்திரங்கள் உருவாகும்; மார்க கட்டமைப்புடன் இணைந்து அழகியல் அளிக்கும்
முறையாக கட்டுப்பட்ட தாளம்	கிராமிய ராக-தாள இயல்பு	தொழில் பாடல்/கிராமிய இசை தாளம்	இசை மற்றும் நடன ஒத்திசைவு உயிர்பெற்று,பார்வையாளருக்கு முழுமையான அழகியல் அனுபவம் தரும்
தெய்வீக அனுபவம், உயர்ந்த கலை	மக்களின் அனுபவம், இயல்புத்தன் மை	மக்களின் உணர்வுகளை நேரடியாக வெளிப்படுத்து தல்	மார்க கட்டமைப்பு+தேசீ இயல்பு+நாட்டுப்புறஉணர்வு →பரதநாட்டியத்தின்முழுமையானஅழகிய ல்அனுபவம்
மேடை மையம்	சமூக/ கிராமிய மையம்	மக்கள் வாழ்வியலில் இருந்து தோன்றும்	மேடை கலை +சமூகஅனுபவம் ஒருங்கிணைந்து பார்வையாளரை நேரடியாக ஈர்க்கும்
Padam: ஆங்கிக-கரணம் கட்டமைப்பு	Padam:காதல்/ பிரிவு உணர்வு	காதல் பாடல்கள், ஒப்பாரி	மேடையில் Padam → மார்க கட்டமைப்பு + தேசீ உணர்வு + நாட்டுப்புற பாடல் பாவம் இணைந்து நிறைந்த கலை அனுபவம்

முடிவுரை

பரதநாட்டியத்தின் மார்க-தேசீ மரபுகளும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறையானவை அல்ல ; மாறாக, ஒருவரையொருவர் பூர்த்தி செய்யும் கலை மரபுகளாக விளங்குகின்றன. மார்க மரபு பரதநாட்டியத்திற்கு கட்டமைப்பையும் செவ்வியல் தன்மையையும் அளிக்கின்றது ; தேசீ மரபும் நாட்டுப்புற

இலக்கியங்களும் அதற்கு உயிர்த்தன்மை , உணர்ச்சி ஆழம் மற்றும் சமூகப் பொருத்தத்தை வழங்குகின்றன.
நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் தேசீ உணர்வுகள் இல்லையெனில் , பரதநாட்டியம் ஒரு கட்டுப்பட்ட சாஸ்திரக் கலையாக மட்டுமே நிலைத்திருக்கும். மார்க-தேசீ ஒருங்கிணைவு மூலமே பரதநாட்டியம் காலத்தைக் கடந்து உயிர்ப்புடன் நிலைத்து நிற்கிறது என்பதை இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது. இவ்வகையான அழகியல்-ஒப்பீட்டு அணுகுமுறை எதிர்கால நடன ஆய்வுகளுக்கும் நடைமுறை கலைப் பயிற்சிகளுக்கும் வலுவான அடித்தளமாக அமையும்.

மேற்கோள்கள்

[1] அண்ணாமலை, எஸ். (2006). தமிழ் நாட்டுப்புறவியல். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

[2] அரங்கநாதன், கி. (2004). நாட்டுப்புற இலக்கியக் கோட்பாடுகள். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

[3] இளங்கோவடிகள். (2009). சிலப்பதிகாரம் (உரை: மு. வரதராசன்). சென்னை: பாரதி புத்தகாலயம்.

[4] கிருஷ்ணமூர்த்தி, கா. (2012). தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள். சென்னை: வானதி பதிப்பகம்.

[5] சுப்பிரமணியன், நா. (2010). தமிழ் இலக்கியத்தில் அழகியல். சென்னை: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

[6] சுந்தரமூர்த்தி, எஸ். (2015). நாட்டுப்புற இலக்கியமும் பண்பாடும். மதுரை: தமிழ்ச்சோலை வெளியீடு.

[7] நாகசாமி, இரா. (2003). தமிழகக் கலை மரபுகள். சென்னை: தமிழ்க் கலைக் கழகம்.

[8] பாலசுப்பிரமணியன், க. (2014). நாட்டியம்: மரபும் மாற்றமும். சென்னை: கலைவாணி பதிப்பகம்.

[9] Coomaraswamy, A. K. (1956). The dance of Śiva: Fourteen Indian essays. New York, NY: Noonday Press.

[10] Gaston, A. (1996). Bharata Natyam: From temple to theatre. New Delhi, India: Manohar Publishers.

[11] Narayanan, V. (2004). Folk traditions and performance culture in South India. Chennai, India: Cre-A Publishers.

[12] Vatsyayan, K. (1974). Indian classical dance. New Delhi, India: Publications Division, Government of India.

[13] Vatsyayan, K. (1996). Traditions of Indian folk dance. New Delhi, India: National Book Trust.

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்